

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 2/2 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og en række andre love. (Etablering af sektor for Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er)).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 2/2 2000).

19) Første behandling af lovforslag nr. L 188: Forslag til lov om Danmarks Pædagogiske Universitet.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 2/2 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Med disse lovforslag tages der endnu nogle skridt i retning mod regeringens uddannelsespolitiske mål, og derfor kan Socialdemokratiet også give sin fulde støtte til de foreliggende lovforslag.

Det er Socialdemokratiets målsætning, at alle unge skal have en ungdomsuddannelse – enten en gymnasial eller en faglig uddannelse – og desuden har vi i Socialdemokratiet den ambition, at mindst halvdelen af de unge skal have enten en lang, en mellemlang eller en kort vi-

deregående uddannelse. I dag er det godt 40 pct., der får en sådan videregående uddannelse. Der skal altså vækst til, og det er noget af det, som disse lovforslag drejer sig om.

Det er hensigten, at væksten først og fremmest skal lægges på de mellemlange og de korte videregående uddannelser som f.eks. sygeplejerske, jordemoder, socialrådgiver, diplomingeniør, journalist m.fl. Der er altså tale om en lang række gode og gedigne uddannelser af 3 til 5 års varighed, som er karakteriserede ved at være erhvervsrettede mod job i den private eller den offentlige sektor.

Ud over at give mulighed for, at flere får en sådan uddannelse, skal vi også sikre uddannelsernes kvalitet, så uddannelserne kan fremstå som attraktive tilbud til de unge, og der skal fastholdes en regional spredning af disse uddannelser, så vi ikke ender i den situation, at alle uddannelser er samlet i de fire største byer. Lovforslagene lægger både op til at styrke kvaliteten og at fastholde den regionale spredning, ikke kun af hensyn til de unge, men også fordi det betyder meget for lokalsamfundene at have disse uddannelsessteder.

I Danmark har vi i forhold til andre lande mange små institutioner, og det indebærer en stor risiko for, at uddannelsesmiljøerne, de faglige og pædagogiske miljøer, bliver for snævre og for stærkt begrænsede i deres udviklingsmuligheder i forhold til tidens krav til uddannelserne. Men i stedet for at nedlægge en række institutioner som f.eks. seminarier eller sygeplejerskoler lægges der her op til, at institutionerne finder sammen i et forpligtende samarbejde i de såkaldte centre, så de får langt bedre muligheder for at udvikle sig og forny uddannelserne.

Der er ikke tale om, at der skal nedlægges uddannelsessteder, som nogle har ytret. Det vil faktisk ikke lokalt kunne besluttes at nedlægge et uddannelsessted uden en politisk godkendelse herindefra, nøjagtig som forholdene er i dag ved f.eks. seminarienedlæggelser. Efter min opfattelse vil de foreliggende lovforslag tværtimod styrke uddannelsesstedernes muligheder for at overleve i en tid med et faldende antal unge.

Ved centerdannelse kan man styrke uddannelsernes kvalitet, fordi der bliver styrke til at igangsætte udviklingsopgaver, både faglige og pædagogiske. Centrene kan forny de eksisterende uddannelser, herunder efter- og videreuddannelse, de kan udvikle nye uddannelser, og de kan samarbejde med regionale virksom-